

FURIO BORDON
OSTATNIE KWADRY

Furio Bordon
Ostatnie kwadry

(Le ultime lune)

Przekład
ANNA WASILEWSKA

Reżyseria
JAN ENGLERT

Scenografia
MICHAŁ JĘDRZEJEWSKI

Aktorzy
Ojciec - IGOR PRZEGRODZKI
Matka - MAŁGORZATA OSTROWSKA
Syn - WOJCIECH DĄBROWSKI

Prapremiera polska 17 grudnia 1997

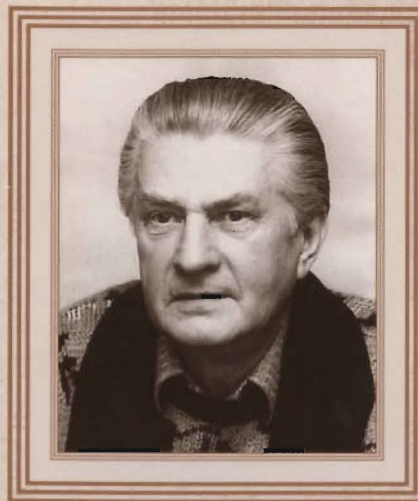
Dyrektor Naczelny i Artystyczny
JACEK WEKSLER

*Jan Englert - aktor,
reżyser, pedagog (od 1987
rektor Akademii Teatralnej
w Warszawie).*

*IGOR Kiedy w 1964 roku występowałem w Teatrze Polskim
w Warszawie, do zespołu prosto po Szkole Teatralnej przyszedł
Jan Englert. Graliśmy obaj w „Psie ogrodnika” L. de Vegi.
Ja młodego arystokratę Teodora, Jan starego sługę Camilio.*

*W 1995 roku po raz pierwszy zagrałem w sztuce Czechowa.
Jan Englert obsadził mnie w roli hr. Szabelskiego w telewizyjnym
przedstawieniu „Iwanowa”. Czechow to było zawsze moje aktorskie
marzenie. Spełniło się po 50. latach pracy na scenie.*

*Igor Przegrodzki debiutował w 1944 roku w Wilnie.
W Teatrze Polskim we Wrocławiu pracuje od 1949
roku. Mieszka przy pl. Kościuszki. Labi byś sam.*

*Wojciech Dąbrowski ukończył wrocławską PWST,
w której był potem przez kilka lat pedagogiem.
Występował w Pantomimie Henryka Tomaszewskiego.
Od 1987 roku jest aktorem Teatru Polskiego. Gra
w filmach, w serialu Polsatu „Małolaty”. Bierze
udział w różnych kampaniach reklamowych. Z kolegą
z Teatru założył firmę reklamową Ars-Media. Jest
współtwórcą Teatru Poniedziałkowego.*

*Małgorzata Ostrowska ukończyła wrocławski wydział aktorski PWST
w Krakowie i mieszkała w Łodzi, grając we wrocławskim Teatrze
Polskim, bo kocha przestrzeń, podróże i ludzi. Z podróży zostały jej
w pamięci role Wiazupirichy w „Historii konia” Tolstoja i Bertę
w „Ojca” Strindberga, ponieważ grała je a boku Igora Przegrodzkiego.
W telewizji ma własny program dla dzieci „Encyklopedia słów małych
i wielkich”. Wystąpiła w kilku przedstawieniach Teatru TV, gra
w filmach i serialach TV, jak „Saloes” i „Klan”.*

*Michał Jędrzejewski, scenograf, profesor Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Z Teatrem Polskim
współpracuje od 1980 roku. Jest synem Jadwigi Przeradzkiej i Aleksandra Jędrzejewskiego -
scenografów Teatru Polskiego od 1946 roku.*

Furio Bordon (1943) urodził się i mieszka w Triście.

Dramatopisarz teatralny, telewizyjny i radiowy. Pisze powieści i reżyseruje.

W latach 1988-92 dyrektor Teatro Stabile w Triście, gdzie wcześniej był kierownikiem literackim. Autor m.in. adaptacji „Oblomowa” Gonozarowa i „Idioty”

Dostojewskiego. Laureat wielu prestiżowych nagród literackich, telewizyjnych i teatralnych, m.in. Premio IDI, Premio RAI, Złoty Bilet (za osiągnięcia artystyczne i marketingowe w teatrze).

Le Monde

MERCREDI 10 AVRIL 1995

L'Italie, les larmes aux yeux

UN VIEUX professeur de quatre-vingts ans fait sa valise. Il va quitter sa maison, son fils qui l'hébergeait, sa dernière famille. Il va partir finir ses jours dans la solitude d'une maison de retraite. C'est l'heure de la dé- possession, des bilans amers, des joies évanouies au crépuscule de la vie. Marcello Mastroianni a pris la route, en novembre 1995, pour une tournée qui lui fait retrouver le théâtre, qui, pour lui, représente la seule véritable « épreuve de vérité ». Le danger.

Il joue *Ultime Lune* (Les Dernières Lunes) de Furio Bordon à travers toute l'Italie, et l'Italie lui fait un triomphe. Partout où il est passé, un public debout, les larmes aux yeux, a acclamé à la fois l'homme et l'acteur, le personnage au terme de sa vie, qu'un moment il a cru confondre et qui lui a fait peur. Une mauvaise chute dans son appartement parisien, des complications pulmonaires ont laissé Marcello Mastroianni amaigri, fragile, plus nerveux qu'avant.

Z pamięci o bliskich utkana jest nasza własna tożsamość.

K. Čapek

TEATRO STABILE DEL TRIESTE - SVEVIA GIULIA
POLITEAMA ROSSETTI
TRIESTE
direttore: Antonio Calenda

MITTELFEST

Prosas, musica, danza, marionette e cinema della Mitteleuropa

dal 5 a 10 dicembre 1995

Marcello Mastroianni

Le ultime lune

di Furio Bordon

Il padre Marcello Mastroianni
La madre Erica Blanc
Il figlio Giorgio Locuratolo

scene: Graziano Gregori

regia: Giulio Bosetti

direttore luci: Domenico Maggioni
regista assistente: Giuseppe Emifiani

Sztuka „Ostatnie kwadry” (Le ultime lune) powstała w 1993 roku. Międzynarodowy rozgłos przyniósł jej występujący w roli Ojca Marcello Mastroianni.

MATKA Jakie to szczęście, że się spotkaliśmy. OJCIEC Tak.

OJCIEC To bazylika. Nie szczególnie ładnego. Tyle że taka zielona i pachnie. Lubię jej zapach ... pachnie młodością!

OJCIEC Tyle ta zdjęć twojej matki ...

S4N Była fascynująca, prawda?

OJCIEC Zjawiskowa.

S4N Tutaj wyglądacie na parę dzieciaków ...

Ile mieliście lat?

OJCIEC Ona dziewiętnaście, ja dwadzieścia cztery. Znałismsy się od tygodnia ... a już wiedziałem, że spędzę z nią życie ...

S4N Szybki byłś!

*OJCIEC Nie można być szczęśliwym, kiedy się człowiek starzeje.
Wchodzisz w inny wymiar ... to coś jakby sen ... albo inna planeta
... Daje się żyć całkiem znośnie, ale szczęście nie jest przewidziane.
Szczęście należy do przeszłości. Możesz je tylko wspominać.*

*OJCIEC To dlatego, że on był
ciągle tak anielsko spokojny, taki
nieporuszony ... Jak na dziecko
miał zbyt zadowoloną minę ... MATKA Był szczęśliwy ... to dobrze.*

*SYN A to ja?
OJCIEC Tak.
SYN Ile miałem lat?
OJCIEC Pięć, może sześć ...
SYN Jaka nadąsana mina!*

*OJCIEC To zdjęcie zrobił nam wędrowny fotograf: wiesz,
taki z aparatem na drewnianym statywie i czarną plachtą ...
SYN Dzisiaj już się takich nie widuje.*

*MATKA Prawda jest taka, że często żartowaliśmy sobie z naszego syna.
OJCIEC Prawda jest taka, że żartowaliśmy też z samych siebie ... i w ogóle
ze wszystkich. Nie potrafiliśmy inaczej: dzięki temu czuliśmy się sobie tacy bliscy.*

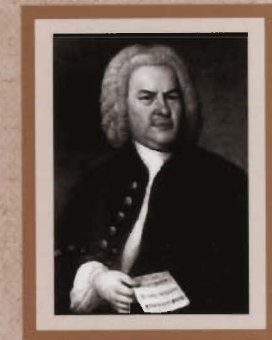
DZIAŁ MARKETINGU I SPRZEDAŻY przyjmuje zamówienia na
bilety zbiorowe i indywidualne w godzinach 9.00 - 16.00,
tel. (071) 34 387 89, 34 386 53 wewn. 261.

Teatr Polski, ul. G. Zapolskiej 3, 50-032 Wrocław

Redakcja programu: MARIA DĘBICZ Fot.: Adam Hawałej, Piotr Bujnowicz oraz zdjęcia prywatne.

*IQDR Pewnego dnia, niedługo po pożarze Teatru Polskiego,
jechałem tramwajem na plac 1 Maja do Akademii Muzycznej. Mijając
Dworzec Świebodzki, pomyślałem: to byłoby dobre miejsce na Teatr.*

*OJCIEC Siadę w ostatnim
rzędzie, z nikim się nie kłócąc,
włożę słuchawki i z zamkniętymi
oczami posłucham Bacha.*

Asystent reżysera Wojciech Dąbrowski
Inspicjent Ewa Wilk
Sufler Alina Stróżyk
Realizacja dźwięku Jacek Fall
Światło Dariusz Bartoń
Producent Jolanta Toboła

Wrocław, ul. Włodkowica 8a

Opracowanie graficzne IMPRESJA

grafag